

บทที่ 5 ผลการศึกษา

5.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบการคำนวณ DRC ทั้ง 3 วิธีที่ใช้ในการศึกษา

การคำนวณ DRC ตามวิธีของ Pearson , Akrasanee และ Nelson , Juanjai Ajanant , Supote Chunanumtathumand Sorrayuth Meenaphant และ การคำนวณ DRC ตามวิธีของการวิเคราะห์นโยบายในรูปแบบของเมทริกซ์ (Policy Analysis Matrix : PAM) (ตารางที่ 5.1) จะเห็นว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าใกล้เคียงกันทั้ง 3 วิธี เนื่องจากว่าในการคำนวณตามวิธีของ Pearson , Akrasanee และ Nelson ไม่นำผลกระทบที่มีต่อสังคมโดยสุทธิอันเนื่องมาจากการผลิต และเงินโอนที่จ่ายให้เจ้าของปัจจัยการผลิตที่อยู่นอกประเทศเข้ามาร่วมในการคำนวณ ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้ในการคำนวณ เนื่องจากว่าในปี พ.ศ.2544 ประเทศไทยใช้นโยบายอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว จึงทำให้ไม่ต้องคำนวณหาอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงมาใช้ในการคำนวณ แต่จะใช้อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยในปี พ.ศ. 2544 มาใช้ในการคำนวณแทน ส่วนในการคำนวณตามวิธีของ Juanjai Ajanant , Supote Chunanumtathumand Sorrayuth Meenaphant จะใช้วิธีการประยุกต์สูตรที่ใช้ในการคำนวณ คือ เนื่องจากข้อมูลในตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตที่มีอยู่ในปัจจุบัน คือ ปี พ.ศ. 2540 ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่ค่อนข้างล้าสมัย ทำให้ไม่สามารถแบ่งปัจจัยการผลิตตามตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตได้ จึงทำให้ต้องประยุกต์สูตรที่ใช้ในการคำนวณใหม่ และในการคำนวณอัตราการคุ้มครองตามราคาจะใช้วิธีการคำนวณโดยการเปรียบเทียบราคา ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้ในการคำนวณ เนื่องจากว่าในปี พ.ศ.2544 ประเทศไทยใช้นโยบายอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว จึงทำให้ไม่ต้องคำนวณหาอัตราแลกเปลี่ยนที่แท้จริงมาใช้ในการคำนวณ แต่จะใช้อัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยในปี พ.ศ. 2544 มาใช้ในการคำนวณแทน ซึ่งจากข้อจำกัดในการศึกษาดังกล่าว ส่งผลให้การคำนวณ DRC ทั้ง 3 วิธีจะให้ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าที่ใกล้เคียงกันทั้ง 3 วิธี กล่าวคือ เมื่อทำการพิจารณาเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์เซรามิกที่ทำการศึกษาทั้ง 2 ประเภท คือ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ พบว่า อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารของโรงงานขนาดใหญ่ จะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบทุกผลิตภัณฑ์ และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา ซึ่งมีค่า DRC ที่คำนวณได้เท่ากับ 0.57 และเมื่อพิจารณาแยกตามประเภทของผลิตภัณฑ์

ที่ทำการศึกษ พบว่า ค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารมีค่าเท่ากับ 0.71 และเมื่อพิจารณาตามขนาดของโรงงานทั้ง 3 ขนาดที่ทำการศึกษ พบว่า โรงงานเซรามิกที่ผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่า DRC เท่ากับ 0.57 0.83 และ 0.66 ตามลำดับ และจากผลการศึกษาเมื่อพิจารณาตามประเภทของผลิตภัณฑ์ พบว่า ค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับมีค่าเท่ากับ 0.75 และเมื่อพิจารณาตามขนาดของโรงงานทั้ง 2 ขนาด พบว่า โรงงานเซรามิกที่ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่า DRC เท่ากับ 0.79 และ 0.73 ตามลำดับ ซึ่งจากผลการศึกษาที่คำนวณได้จะพบว่า ค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ที่ทำการศึกษมีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์ และทุกขนาดโรงงาน แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเซรามิกที่ทำการศึกษมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิต หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ มีต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ ณ ราคาเงาต่ำกว่าเงินตราต่างประเทศที่จะได้รับหรือประหยัดได้ ดังนั้นจึงเป็นอุตสาหกรรมที่ควรให้การสนับสนุนให้มีการผลิตเพิ่มขึ้น เพื่อให้มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ตารางที่ 5.1 ตารางแสดงค่า DRC ที่คำนวณได้จากวิธีที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 3 วิธี

ผลิตภัณฑ์	การคำนวณ DRC ตามวิธีของ Pearson , Akrasanee และ Nelson	การคำนวณ DRC ตามวิธีของ Juanjai Ajanant , Supote Chunanumtathum and Sorrayuth Meenaphant	การคำนวณ DRC ตามวิธีของการวิเคราะห์นโยบายในรูปแบบของเมทริกซ์ (Policy Analysis Matrix : PAM)
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร	0.714575130	0.714495704	0.714575130
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารของโรงงานขนาดใหญ่	0.570506918	0.570442772	0.570506918
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารของโรงงานขนาดกลาง	0.826125273	0.826032315	0.826125273
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารของโรงงานขนาดเล็ก	0.665215001	0.665147382	0.665215001

ตาราง 5.1 (ต่อ)

ผลิตภัณฑ์	การคำนวณ DRC ตามวิธีของ Pearson , Akrasanee และ Nelson	การคำนวณ DRC ตามวิธีของ Juanjai Ajanant , Supote Chunanumtathum and Sorrayuth Meenaphant	การคำนวณ DRC ตามวิธีของการวิเคราะห์นโยบายในรูปแบบของเมทริกซ์ (Policy Analysis Matrix : PAM)
ของชำร่วยและเครื่องประดับ	0.755566395	0.755939362	0.755566395
ของชำร่วยและเครื่องประดับ ของโรงงานขนาดกลาง	0.790099521	0.790514634	0.790099521
ของชำร่วยและเครื่องประดับ ของโรงงานขนาดเล็ก	0.728071126	0.728412107	0.728071126

ที่มา : จากการคำนวณ

5.2 ผลของการวิเคราะห์โดยอาศัยแบบจำลองที่ใช้ในโปรแกรม (Policy Analysis Matrix : PAM)

จากการศึกษาความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในการผลิตของอุตสาหกรรมเซรามิกในจังหวัดลำปาง โดยศึกษาผลิตภัณฑ์เซรามิก 2 ประเภท คือ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ภายใต้สภาพการผลิตและระดับราคาที่เป็นอยู่ในปี พ.ศ. 2544 ซึ่งผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารได้แบ่งขอบเขตของโรงงานที่ทำการศึกษากเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก ส่วนผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับได้แบ่งขอบเขตของโรงงานที่ทำการศึกษากเป็นโรงงานขนาดกลาง และขนาดเล็ก ซึ่งจากการศึกษาพบว่า ผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารจะมีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบมากกว่าผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับ และเมื่อศึกษาเปรียบเทียบในระดับโรงงานขนาดต่าง ๆ โดยผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารจากการศึกษาพบว่า โรงงานเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดใหญ่จะมีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในการผลิตเซรามิกเพื่อการส่งออกมากกว่าโรงงานขนาดกลางและขนาดเล็ก ส่วนผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับ จากการศึกษากพบว่า โรงงานเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดเล็กจะมีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในการผลิตเพื่อการส่งออกมากกว่าโรงงานเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดกลาง ดังแสดงจากผลการวิเคราะห์ ดังนี้คือ

5.2.1 ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ (Measurement of Comparative Advantage)

ในการผลิตเซรามิกเพื่อการส่งออกของโรงงานเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และโรงงานเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับ มีตัวชี้วัดที่สำคัญ คือ

1. ผลกำไร (Profit)

1.1 กำไรของผู้ผลิต (Private Profit) เป็นส่วนต่างระหว่างรายได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และต้นทุนการผลิตเซรามิกคิดตามราคาตลาด

จากผลการศึกษาปรากฏว่า การผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารเพื่อส่งออกในจังหวัดลำปาง ผู้ผลิตมีกำไรเท่ากับ 182,503,219.18 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารที่ทำการศึกษทั้งหมด ซึ่งได้แบ่งโรงงานที่ทำการศึกษเป็น 3 ขนาด จะพบว่า โรงงานผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดใหญ่จะให้กำไรในระดับผู้ผลิตมากที่สุด คือ 101,215,500.43 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารของโรงงานขนาดใหญ่ที่ทำการศึกษทั้งหมด รองลงไปคือ โรงงานผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดกลาง ซึ่งให้กำไรต่อผู้ผลิตประมาณ 53,822,647.03 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารของโรงงานขนาดกลางที่ทำการศึกษทั้งหมด และโรงงานผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดเล็ก จะให้กำไรในระดับผู้ผลิตน้อยที่สุด คือ 27,465,161.74 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารของโรงงานขนาดเล็กที่ทำการศึกษทั้งหมด

ส่วนโรงงานเซรามิกที่ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับเพื่อส่งออก ในจังหวัดลำปาง จากการศึกษาจะพบว่า ผู้ผลิตมีกำไรเท่ากับ 27,623,009.75 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับที่ทำการศึกษทั้งหมด โดยแบ่งโรงงานที่ทำการศึกษเป็น 2 ขนาดจะพบว่า โรงงานเซรามิกที่ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดกลาง จะให้กำไรในระดับผู้ผลิตมากที่สุด คือ 9,893,187.60 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับของโรงงานขนาดกลางที่ทำการศึกษทั้งหมด รองลงไปคือ โรงงานเซรามิกที่ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดเล็ก ผู้ผลิตจะมีกำไรเท่ากับ 17,729,822.15 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับของโรงงานขนาดเล็กที่ทำการศึกษทั้งหมด ซึ่งจากการศึกษทั้งหมดจะเห็นได้ว่า โรงงานเซรามิกทั้งประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับจะทำให้เกิดกำไรในระดับของผู้ผลิต

1.2 กำไรในระดับสังคม (Social Profit) เป็นส่วนต่างระหว่างรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตกับต้นทุนการผลิตเซรามิกคิดตามราคาทางสังคม

จากผลการศึกษาปรากฏว่าการผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารเพื่อส่งออกในจังหวัดลำปางให้ผลประโยชน์สุทธิหรือกำไรทางสังคมเท่ากับ 198,981,307.76 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตเซรามิก

ประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารที่ทำการศึกษาทั้งหมด ซึ่งได้แบ่งโรงงานที่ทำการศึกษาเป็น 3 ขนาด จะพบว่า โรงงานผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดใหญ่จะให้ผลประโยชน์สุทธิหรือกำไรทางสังคมมากที่สุด คือ 107,422,852.11 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารของโรงงานขนาดใหญ่ที่ทำการศึกษาทั้งหมด รองลงไป คือ โรงงานผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดกลาง ซึ่งให้ผลประโยชน์สุทธิหรือกำไรทางสังคมประมาณ 62,779,909.63 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารของโรงงานขนาดกลางที่ทำการศึกษาทั้งหมด และโรงงานผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดเล็ก จะให้ผลประโยชน์สุทธิ หรือกำไรทางสังคมน้อยที่สุด คือ 28,778,546.02 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารของโรงงานขนาดเล็กที่ทำการศึกษาทั้งหมด

ส่วนโรงงานเซรามิกที่ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับเพื่อส่งออก ในจังหวัดลำปาง จากการศึกษาจะพบว่า ให้ผลประโยชน์สุทธิหรือกำไรทางสังคมเท่ากับ 30,962,385.71 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับที่ทำการศึกษาทั้งหมด โดยแบ่งโรงงานที่ทำการศึกษาเป็น 2 ขนาด จะพบว่าโรงงาน โรงงานเซรามิกที่ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดกลาง จะให้ผลประโยชน์สุทธิหรือกำไรทางสังคมมากที่สุด คือ 11,785,672.25 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับของโรงงานขนาดกลางที่ทำการศึกษาทั้งหมด รองลงไปคือ โรงงานเซรามิกที่ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดเล็ก จะให้ผลประโยชน์สุทธิหรือกำไรทางสังคมเท่ากับ 19,176,713.46 บาทต่อปีต่อผู้ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับของโรงงานขนาดเล็กที่ทำการศึกษาทั้งหมด ซึ่งจากการศึกษาทั้งหมดจะเห็นได้ว่า โรงงานเซรามิกทั้งประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับจะทำให้เกิดผลประโยชน์สุทธิหรือกำไรทางสังคม ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกในจังหวัดลำปางทั้ง 2 ประเภท เป็นผู้ผลิตที่มีประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรให้ประโยชน์แก่สังคมเป็นบวก

2 อัตราส่วนต้นทุนผู้ผลิต (Private Cost Ratio : PCR) เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงมูลค่าการใช้จ่ายการผลิตภายในประเทศตามราคาตลาดในการผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและของชำร่วยและเครื่องประดับเพื่อการส่งออก เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศสุทธิ 1 หน่วย ณ อัตราแลกเปลี่ยนทางการโดยใช้ค่า $PCR = 1$ เป็นตัวกำหนดในการวัดความได้เปรียบในการผลิตผลิตภัณฑ์เซรามิกเพื่อการส่งออก คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนทางการ

จากผลการศึกษาของอุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารในจังหวัดลำปาง ค่า PCR ของโรงงานเซรามิกที่ผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และโรงงานเซรามิกที่ผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เพื่อการส่งออกมีค่าเท่ากับ 0.73

0.58 0.85 และ 0.67 ตามลำดับ ซึ่งค่าที่คำนวณได้มีค่าอัตราส่วนต้นทุนผู้ผลิตน้อยกว่า 1 ทุกขนาดโรงงานที่ทำการผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร แสดงว่าการผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารในจังหวัดลำปาง มีความได้เปรียบในการผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารเพื่อการส่งออก กล่าวคือ ในการผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารเพื่อส่งออกเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศสุทธิ 1 บาท คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนทางการ ผู้ผลิตจะต้องใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศคิดเป็นมูลค่าตามราคาตลาดในจังหวัดลำปาง เท่ากับ 0.73 0.58 0.85 และ 0.67 บาทตามลำดับ

และผลจากการศึกษาอุตสาหกรรมเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับ ในจังหวัดลำปาง พบว่า ค่าอัตราส่วนต้นทุนผู้ผลิตของโรงงานเซรามิกที่ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับ และโรงงานเซรามิกที่ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดกลาง และขนาดเล็ก เพื่อการส่งออกมีค่าอัตราส่วนต้นทุนผู้ผลิตเท่ากับ 0.77 0.82 และ 0.74 ตามลำดับ ซึ่งค่าที่คำนวณได้มีค่าอัตราส่วนต้นทุนผู้ผลิตน้อยกว่า 1 ทุกขนาดโรงงานที่ทำการผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับ แสดงว่าการผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับในจังหวัดลำปางมีความได้เปรียบในการผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับเพื่อการส่งออก กล่าวคือ ในการผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับเพื่อส่งออก เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศสุทธิ 1 บาท คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนทางการ ผู้ผลิตจะต้องใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศคิดเป็นมูลค่าตามราคาตลาดในจังหวัดลำปาง เท่ากับ 0.77 0.82 และ 0.74 บาทตามลำดับ

3. อัตราส่วนต้นทุนการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ (Domestic Resource Cost Ratio : DRC) เป็นตัวชี้วัดที่แสดงถึงอัตราส่วนระหว่างต้นทุนทางสังคมของการผลิตเซรามิกเพื่อการส่งออกจากการใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศ กับมูลค่าเพิ่มทางสังคมของการผลิตเซรามิกเพื่อส่งออกจากการใช้ปัจจัยการผลิตที่มีการค้าระหว่างประเทศ ณ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศทางการ หรือคือสัดส่วนที่แสดงถึงต้นทุนทางสังคมของการผลิตเซรามิกเพื่อการส่งออกจากการใช้ทรัพยากรภายในประเทศ เพื่อรักษา 1 หน่วยเงินตราระหว่างประเทศ ณ อัตราแลกเปลี่ยนทางการ

ตารางที่ 5.2 ค่า DRC ที่คำนวณตามวิธีของการวิเคราะห์นโยบายในรูปแบบของเมทริกซ์

ผลิตภัณฑ์	ค่า DRC ที่คำนวณได้
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร	0.714575130
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดใหญ่	0.570506918
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดกลาง	0.826125273
เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดเล็ก	0.665215000
ของชำร่วยและเครื่องประดับ	0.755566395
ของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดกลาง	0.790099521
ของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดเล็ก	0.728071126

ที่มา : จากการคำนวณ

จากการศึกษาพบว่า ค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ที่ทำการศึกษา มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์ และทุกขนาดโรงงาน (ตารางที่ 5.2) แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเซรามิกที่ทำ การศึกษามีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิต หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือมีต้นทุนการใช้ ทรัพยากรภายในประเทศ ณ ราคาเงาต่ำกว่าเงินตราต่างประเทศที่จะได้รับหรือประหยัดได้ ดังนั้นจึงเป็นอุตสาหกรรมที่ควรให้การสนับสนุนให้มีการผลิตเพิ่มขึ้น เพื่อให้มีการจัดสรรทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ในการพิจารณาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมนี้ใน ตลาดโลก จะต้องพิจารณาปัจจัยอื่น ๆ ประกอบด้วย เช่น ความสามารถในการส่งออกสินค้า ไปยังตลาดที่สำคัญ ความสามารถในการแข่งขันของประเทศคู่แข่ง เป็นต้น

จากการศึกษาพบว่า เมื่อทำการพิจารณาเปรียบเทียบผลิตภัณฑ์เซรามิกที่ทำ การศึกษาทั้ง 2 ประเภท คือ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ แล้วพบว่า อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารจะมีค่า DRC เท่ากับ 0.71 ซึ่งแสดงว่าโรงงานที่ ทำการผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารจะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากกว่าโรงงานที่ทำการผลิต ของชำร่วยและเครื่องประดับ ซึ่งมีค่า DRC เท่ากับ 0.76 ซึ่งสาเหตุที่สำคัญ เนื่องจากว่า อุตสาหกรรมเซรามิกที่ทำการผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารมีการปรับปรุงกระบวนการในการผลิต เซรามิกและมีการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูงมาใช้ในกระบวนการผลิตมากขึ้น ส่งผลให้สามารถช่วยลดต้นทุนที่ใช้ในการผลิตและเกิดการสูญเสียผลิตภัณฑ์เซรามิกระหว่างการ เผามีปริมาณลดลง รวมทั้งยังมีการประหยัดจากขนาดเนื่องจากทำการเผาในปริมาณที่มาก รอง ลงไปคือ อุตสาหกรรมการผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับ เนื่องจากผลการ ศึกษาที่ได้จะพบว่า อุตสาหกรรมนี้ยังเป็นอุตสาหกรรมขนาดเล็กและใช้ปริมาณแรงงานมาก เนื่อง

จากผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับเป็นผลิตภัณฑ์ที่ต้องอาศัยการใช้ฝีมือ และทักษะแรงงานที่สูงมาก เพราะผลิตภัณฑ์ต้องอาศัยความปราณีตและควมมีเอกลักษณ์ เฉพาะตัวของผลิตภัณฑ์ ส่งผลให้ต้องใช้ต้นทุนของปัจจัยการผลิตภายในประเทศที่สูง จึงส่งผลให้ มีกำลังการผลิตค่อนข้างน้อย แต่ก็ยังถือว่าอุตสาหกรรมเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิต

จากผลการศึกษาพิจารณาแยกตามประเภทของผลิตภัณฑ์ พบว่า ค่า DRC ของ ผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารมีค่าเท่ากับ 0.71 และพิจารณาแยกตามขนาดของ โรงงานทั้ง 3 ขนาด พบว่า โรงงานเซรามิกที่ผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่า DRC เท่ากับ 0.57 0.83 และ 0.66 ตามลำดับ ซึ่งค่า DRC ที่ คำนวณได้ทั้ง 4 ค่ามีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าการผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เพื่อการส่งออกในจังหวัดลำปางมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิต กล่าวคือ ในการ ผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารเพื่อการส่งออกเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศสุทธิ 1 บาท คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนทางการ ผู้ผลิตจะต้องใช้ปัจจัยการผลิตที่ไม่มีการค้าระหว่าง ประเทศ ณ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศทางการ ในการผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะ อาหารเท่ากับ 0.71 บาท และในการผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารของโรงงานขนาดใหญ่ กลาง และเล็ก เท่ากับ 0.57 0.83 และ 0.66 บาท ตามลำดับ ซึ่งจากผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า โรงงานขนาดใหญ่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากกว่าโรงงานขนาดกลางและขนาดเล็ก ซึ่ง สาเหตุที่โรงงานขนาดใหญ่มีค่า DRC ต่ำกว่าโรงงานขนาดกลางและขนาดเล็ก เนื่องจากว่าโรงงาน ขนาดใหญ่จะมีปริมาณการใช้ปัจจัยการผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ต่ำที่สุด คือ ร้อยละ 50.34 ต่ำกว่าโรงงานขนาดกลางและขนาดเล็ก คือ ประมาณร้อยละ 59.42 และ 61.21 ตาม ลำดับ และโรงงานขนาดใหญ่มีการใช้ต้นทุนปัจจัยการผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้สูงกว่า โรงงานขนาดกลางและขนาดเล็ก คือ ร้อยละ 49.68 ในขณะที่โรงงานขนาดกลางและขนาดเล็กจะ ใช้ต้นทุนปัจจัยการผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ ประมาณร้อยละ 40.53 และ 38.80 ตามลำดับ ซึ่งเมื่อนำต้นทุนปัจจัยการผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้มาหักจากรายได้จาก การส่งออกแล้ว รายได้สุทธิของโรงงานขนาดใหญ่จะมีค่าสูงกว่าโรงงานขนาดกลางและขนาดเล็ก จึงส่งผลให้ค่า DRC ที่คำนวณได้ของโรงงานขนาดใหญ่มีค่าน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับโรงงานขนาด กลางและขนาดเล็ก รวมทั้งยังมีความแตกต่างในเรื่องของเทคโนโลยีที่ใช้ในกระบวนการผลิต การวางแผนการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลให้เกิดการสูญเสียผลิตภัณฑ์ระหว่างเผาลดลง รวมทั้งยังมีการผลิตในปริมาณมาก ๆ ก็จะช่วยให้เกิดการประหยัดต่อขนาด และองค์ประกอบที่

สำคัญอีกประการที่ช่วยให้โรงงานขนาดใหญ่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสูงกว่าโรงงานขนาดเล็ก ก็คือ การได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และผลจากการคำนวณค่า DRC ที่ได้ จะเห็นว่าโรงงานขนาดเล็กมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากกว่าโรงงานขนาดกลาง เนื่องจากว่าในโรงงานขนาดเล็กมีการใช้ต้นทุนปัจจัยในการผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ คือ 38.80 ซึ่งน้อยกว่าโรงงานขนาดกลาง คือ 40.53 ซึ่งเมื่อนำไปคำนวณหาค่า DRC แล้วจะส่งผลให้ค่า DRC ของ โรงงานขนาดเล็กมีค่าน้อยกว่าโรงงานขนาดกลาง และสาเหตุที่ทำให้ค่า DRC ของโรงงานขนาดกลางมีค่าสูงที่สุด เนื่องจากว่าเมื่อนำต้นทุนปัจจัยการผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้มาหักจากรายได้จากการส่งออกแล้วรายได้สุทธิของโรงงานขนาดกลางจะมีค่าต่ำที่สุด จึงส่งผลให้ค่า DRC ที่ได้มีค่ามากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงงานขนาดกลางจะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับทั้งสามขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา

จากผลการศึกษาลิขสิทธิ์เซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับ พบว่า ค่า DRC ของผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับมีค่าเท่ากับ 0.75 และพิจารณาตามขนาดของโรงงานทั้ง 2 ขนาด พบว่า โรงงานเซรามิกที่ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่า DRC เท่ากับ 0.79 และ 0.73 ตามลำดับ ซึ่งค่า DRC ที่คำนวณได้ทั้ง 3 ค่ามีค่าน้อยกว่า 1 แสดงว่าการผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับเพื่อการส่งออกในจังหวัดลำปางมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิต กล่าวคือ ในการผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับเพื่อการส่งออกเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศสุทธิ 1 บาท คิดตามอัตราแลกเปลี่ยนทางการ ผู้ผลิตจะต้องใช้ปัจจัยการผลิตที่ไม่มีการค้าระหว่างประเทศ ณ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศทางการ ในการผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับเท่ากับ 0.75 บาท และในการผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับของโรงงานขนาดกลาง และเล็ก เท่ากับ 0.79 และ 0.73 บาท ตามลำดับ ซึ่งจากผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าโรงงานขนาดเล็กมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากกว่าโรงงานขนาดกลาง และผลจากการคำนวณค่า DRC ที่ได้ จะเห็นว่าโรงงานขนาดเล็กมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมากกว่าโรงงานขนาดกลาง เนื่องจากว่าในโรงงานขนาดเล็กมีการใช้ต้นทุนปัจจัยในการผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ คือ 43.72 ซึ่งน้อยกว่าโรงงานขนาดกลาง คือ 47.76 ซึ่งเมื่อนำไปคำนวณหาค่า DRC แล้วจะส่งผลให้ค่า DRC ของ โรงงานขนาดเล็กมีค่าน้อยกว่าโรงงานขนาดกลาง และสาเหตุที่ทำให้ค่า DRC ของโรงงานขนาดกลางมีค่ามากกว่าโรงงานขนาดเล็ก เนื่องจากว่าเมื่อนำต้นทุนปัจจัยการผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้มาหักจากรายได้จากการส่งออกแล้วรายได้

สุทธิของโรงงานขนาดกลางจะมีค่าต่ำกว่าโรงงานขนาดเล็ก จึงส่งผลให้ค่า DRC ที่ได้มีค่ามากกว่าโรงงานขนาดเล็ก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโรงงานขนาดกลางจะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบน้อยกว่าโรงงานขนาดเล็กเมื่อเปรียบเทียบกับทั้งสองขนาดโรงงานที่ทำการศึกษ และจากผลการศึกษาในโรงงานขนาดเล็กและขนาดกลางที่ทำการผลิตของข้าวสวยและเครื่องประดับจะมีการใช้ต้นทุนแรงงานที่ค่อนข้างสูงมาก คือ โรงงานผลิตของข้าวสวยและเครื่องประดับขนาดกลางใช้ต้นทุนแรงงานเท่ากับ 30.56 และโรงงานผลิตของข้าวสวยและเครื่องประดับขนาดเล็กใช้ต้นทุนแรงงานเท่ากับ 43.05 เนื่องจากว่าอุตสาหกรรมการผลิตของข้าวสวยและเครื่องประดับนี้เป็นผลิตภัณฑ์ที่ต้องอาศัยการใช้ฝีมือแรงงานที่สูงมาก เนื่องจากว่าตัวผลิตภัณฑ์ต้องอาศัยความปราณีต และควมมีเอกลักษณ์เฉพาะของตัวผลิตภัณฑ์

ซึ่งจากผลการศึกษาของตัวชี้วัดที่แสดงถึงความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบในการผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับเพื่อการส่งออกดังกล่าวพบว่า ผลประโยชน์สุทธิส่วนบุคคล และผลประโยชน์สุทธิทางสังคมในการผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารมีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ของข้าวสวยและเครื่องประดับ สำหรับอัตราส่วนต้นทุนผู้ผลิต และอัตราส่วนต้นทุนทรัพยากรภายในประเทศ ปรากฏว่า ค่า PCR และค่า DRC มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทของผลิตภัณฑ์ และทุกขนาดของโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงถึงในการผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตเซรามิกเพื่อการส่งออก ดังนั้นจึงเป็นอุตสาหกรรมที่รัฐควรให้การสนับสนุนให้มีการผลิตเพิ่มสูงขึ้น เพื่อให้มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

5.2.2 การวิเคราะห์การถ่ายโอนผลประโยชน์และต้นทุน (Transfers)

จากผลการศึกษาจะแสดงให้เห็นถึงการถ่ายโอนระหว่างผู้ผลิต และ ระดับสังคม (I , J , K , L) การถ่ายโอนเหล่านี้แสดงให้เห็นถึง ระดับเงินอุดหนุน หรือการเก็บภาษีจากการผู้ผลิตเซรามิก

โดยถ้าค่า I เป็นบวก แสดงว่า ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกได้รับการอุดหนุนในด้านราคาผลผลิต

และถ้าค่า I เป็นลบ แสดงว่า ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกถูกเก็บภาษีทางอ้อมในการผลิตเซรามิก

จากผลการศึกษาที่คำนวณได้ของผู้ผลิตที่ทำการผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารพบว่า ค่า I ของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะ

อาหารของโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเป็นบวกหมดคือ 12,873,055.43 , 4,666,296.96 , 6,740,850.03 และ 1,465,908.45 ตามลำดับ ซึ่งจากผลที่คำนวณได้แสดงให้เห็นว่า ผู้ผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารได้รับการอุดหนุนในด้านราคาผลผลิต ซึ่งค่าที่ได้แสดงถึงศักยภาพที่มีอยู่ในการผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร รวมทั้งยังก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเข้ามาทำการผลิตเซรามิกประเภทนี้

และจากผลการศึกษาที่คำนวณได้ของผู้ผลิตที่ทำการผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วย และเครื่องประดับพบว่า ค่า I ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับ และผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับของโรงงานขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเป็นบวกหมด คือ 2,619,657.56 , 1,237,935.91 และ 1,381,721.65 ตามลำดับ ซึ่งจากผลที่คำนวณได้แสดงให้เห็นว่าผู้ผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับได้รับการอุดหนุนในด้านราคาผลผลิต ซึ่งค่าที่ได้แสดงถึงศักยภาพที่มีอยู่ในการผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับ รวมทั้งยังก่อให้เกิดแรงจูงใจในการเข้ามาทำการผลิตเซรามิกประเภทนี้

สำหรับส่วนต่างในด้านต้นทุน (J และ K)

ค่า J หมายถึง ส่วนต่างระหว่างต้นทุนการใช้ปัจจัยการผลิตที่มีการค้าระหว่างประเทศตามราคาตลาด กับต้นทุนการใช้ปัจจัยการผลิตที่มีการค้าระหว่างประเทศตามราคาทางสังคม ณ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศเงา

ค่า K หมายถึง ส่วนต่างระหว่างต้นทุนการใช้ปัจจัยการผลิตที่ไม่มีการค้าระหว่างประเทศตามราคาตลาด กับต้นทุนการใช้ปัจจัยการผลิตที่ไม่มีการค้าระหว่างประเทศตามราคาทางสังคม ณ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศเงา

โดยถ้าค่า J และ K เป็นบวกแสดงว่าผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกจ่ายต้นทุนปัจจัยการผลิตมากกว่าราคาในระดับตลาดโลก คือ ผู้ผลิตโดนเก็บภาษีทั้งทางตรงและ ทางอ้อมจนกระทั่งต้องจ่ายต้นทุนเหล่านี้สูงกว่าที่ควร

และถ้าค่า J และ K เป็นลบแสดงว่า ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกได้รับการอุดหนุนในด้านการใช้ปัจจัยการผลิต

จากผลการศึกษาที่คำนวณได้ของผู้ผลิตที่ทำการผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารพบว่า ค่า J และ K ของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหารของโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่า J เป็นค่าบวก คือ ค่า J เท่ากับ 29,475,275.27 , 10,901,541.21 , 15,759,011.22 และ 2,804,722.84 ตามลำดับ ซึ่งจาก

ผลที่คำนวณได้แสดงให้เห็นว่า ผู้ผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารใช้จ่ายในการซื้อปัจจัยในการผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้มากกว่าราคาในระดับตลาดโลก คือ ผู้ผลิตโดนเก็บภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมจนกระทั่งต้องจ่ายต้นทุนเหล่านี้สูงกว่าที่ควร ส่วนการคำนวณค่า K มีค่าเป็นลบทั้งหมด คือ -124,221.30 , -27,892.60 , -70,898.59 และ -25,430.12 ตามลำดับ ซึ่งจากผลที่คำนวณได้แสดงให้เห็นว่า ผู้ผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารได้รับการอุดหนุนในด้านการใช้จ่ายในการซื้อปัจจัยการผลิตภายในประเทศ

จากผลการศึกษาที่คำนวณได้ของผู้ผลิตที่ทำการผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับพบว่า J และ K ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับ และผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับของโรงงานขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่า J เป็นค่าบวก และ ค่า K เป็นค่าลบทั้งหมด คือ ค่า J เท่ากับ 5,982,998.70 , 3,138,620.80 และ 2,844,377.90 ตามลำดับ ซึ่งจากผลที่คำนวณได้แสดงให้เห็นว่า ผู้ผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับใช้จ่ายในการซื้อปัจจัยในการผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้มากกว่าราคาในระดับตลาดโลก คือ ผู้ผลิตโดนเก็บภาษีทั้งทางตรงและทางอ้อมจนกระทั่งต้องจ่ายต้นทุนเหล่านี้สูงกว่าที่ควร ส่วนการคำนวณ ค่า K มีค่าเป็นลบทั้งหมด คือ -23,965.18 , -8,200.24 และ -15,764.74 ตามลำดับ ซึ่งจากผลที่คำนวณได้แสดงให้เห็นว่า ผู้ผลิตเซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับได้รับการอุดหนุนในด้านการใช้จ่ายในการซื้อปัจจัยการผลิตภายในประเทศ

ซึ่งจากผลที่คำนวณได้นั้น จะพบว่า ค่า J เป็นบวกทั้งหมด และค่า K มีค่าเป็นลบทั้งหมด แสดงให้เห็นว่า ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับจะได้รับการอุดหนุนในด้านของปัจจัยการผลิตที่ไม่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ ทั้งในเรื่องของ แรงงาน ทุน และพลังงาน ในขณะที่ปัจจัยการผลิตที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ ผู้ผลิตจะโดนเก็บภาษีวัตถุดิบที่นำเข้า ประเภท สี หรือสารเคมีต่าง ๆ ที่ใช้เป็นส่วนผสมในการเคลือบสีที่สูง เนื่องจากเรายังไม่สามารถผลิตใช้เองได้ และที่ผลิตได้ก็ยังมีคุณภาพที่ไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร

5.2.3 การวัดการแทรกแซงของรัฐบาล (Measurement of government intervention)

การวัดแรงจูงใจหรือการแทรกแซงของรัฐบาล เครื่องมือของรัฐบาลที่ใช้ในการแทรกแซงโดยตรง ได้แก่ การให้เงินอุดหนุน การเก็บภาษีขาเข้า และมาตรการอื่น ๆ เป็นต้น การแทรกแซงของรัฐบาลจะทำให้ราคาตลาด หรือราคาภายในประเทศของสินค้าที่มีการค้าระหว่างประเทศเบี่ยงเบนไปจากราคาทงสังคัม ซึ่งในกรณีของประเทศเล็ก ราคาทางสังคัม ก็คือ ราคา

ณ เขตแดนประเทศ อันได้แก่ ราคานำเข้าและราคาส่งออก การวัดขนาดแรงจูงใจ หรือการแทรกแซงของรัฐบาลมีตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้คือ

1. การวัดผลกระทบสุทธิจากนโยบายทั้งหมด (Net Policy Transfer : NPT) ซึ่งเป็นการวัดผลกระทบจากการใช้นโยบายของรัฐบาลที่มีต่อทั้งระบบการผลิต รวมถึงนโยบายที่มีต่อราคาผลผลิต ราคาปัจจัยการผลิตที่มีการค้าระหว่างประเทศ และราคาปัจจัยการผลิตภายในประเทศ อีกทั้งนโยบายในการเก็บภาษีนำเข้า กรณีการให้สินเชื่อเพื่อการส่งออก ตลอดจนการใช้มาตรการอุดหนุนต่าง ๆ ของรัฐบาล เป็นต้น

ซึ่งค่า NPT ที่คำนวณได้จะแสดงถึงส่วนต่างที่รวมทั้งเรื่องรายได้ และปัจจัยการผลิตเข้าด้วยกัน คือ

ถ้าค่า NPT ที่คำนวณได้เป็นลบ แสดงว่า โดยรวมแล้วผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับถูกเก็บภาษีทางอ้อมจากสังคม

และถ้าค่า NPT มีค่าเป็นบวก แสดงว่า สังคมอุดหนุนผู้ผลิตเซรามิกในการผลิตเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ

ซึ่งจากผลการคำนวณที่ได้ ค่า NPT ของผลิตภัณฑ์เซรามิกทั้ง 2 ประเภทที่ทำการศึกษา คือ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ มีค่า NPT เป็นลบทั้งหมด แสดงว่า ผู้ผลิตเซรามิกทั้ง 2 ประเภทถูกเก็บภาษีทางอ้อมจากสังคม โดยระดับของการถูกเก็บภาษีทางอ้อมของผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารเท่ากับ 16,477,998.54 บาทต่อปี และแยกตามขนาดของโรงงานทั้ง 3 ขนาดซึ่งจะถูกเก็บภาษีทางอ้อมเท่ากับ 6,207,351.66 8,957,262.60 และ 1,313,384.28 บาทต่อปี ส่วนในผลิตภัณฑ์เซรามิกประเภทของชำร่วยและเครื่องประดับจะถูกเก็บภาษีทางอ้อม เท่ากับ 3,339,375.96 บาทต่อปี และแยกตามขนาดของโรงงานทั้ง 2 ขนาดซึ่งจะถูกเก็บภาษีทางอ้อมเท่ากับ 1,892,484.65 และ 1,446,891.31 บาทต่อปี

ซึ่งจะเห็นว่า ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับจะถูกเก็บภาษีทางอ้อมจากสังคมในระดับที่สูง โดยผลจากการศึกษาค่า NPT ที่คำนวณได้แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร จะถูกเก็บภาษีทางอ้อมสูงถึง 16,477,998.54 บาทต่อปี ส่วนการเก็บภาษีทางอ้อมที่ต่ำที่สุดคือ อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารของโรงงานขนาดเล็กแต่ก็ยังคงเสียภาษีทางอ้อมอยู่ในระดับ 1,313,384.28 บาทต่อปี นั่นคือนอกจากสังคมจะไม่ช่วยผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกทั้งประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับแล้ว ยังถ่ายโอน(ได้)ผลประโยชน์สุทธิจากผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกทั้ง 2 ประเภทด้วย

ซึ่งภาษีทางอ้อมที่ผู้ผลิตถูกเก็บภาษีนี้ มิใช่ส่วนที่ถูกเก็บอย่างเป็นทางการจากรัฐบาลโดยตรง แต่เป็นการหักส่วนที่ผู้ผลิตน่าจะได้รับออกไป สืบเนื่องจากความขาดประสิทธิภาพของระบบตลาด และ/หรือ นโยบายที่บิดเบือนของรัฐ ซึ่งจะส่งผลให้ราคาของผู้ผลิตในอุตสาหกรรมเซรามิกได้รับต่ำกว่าราคาในระดับที่สังคมได้ประโยชน์

จากการศึกษาพบว่า ถ้าไม่มีผลของนโยบายของรัฐแล้ว ค่า NPT ที่คำนวณได้จะมีค่าเท่ากับ 0 แน่แน่นอน แต่เมื่อผลการคำนวณค่า NPT ออกมาติดลบ ย่อมแสดงให้เห็นว่านโยบายของรัฐจะส่งผลกระทบต่อผู้ผลิต

5.2.4 การวิเคราะห์ความอ่อนไหวทางการผลิต (Sensitivity Analysis of Product)

จุดสำคัญของการวิเคราะห์ความอ่อนไหวของการผลิต ก็เพื่อศึกษาถึงปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อค่าการเปลี่ยนแปลงค่า DRC (Domestic Resource Cost Ratio)

1. จากการศึกษาความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของการผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ภายใต้ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของผลิตภัณฑ์ลดลง 5 – 30 % และเพิ่มขึ้น 5 – 30 % (ตารางที่ 5.3)

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของผลิตภัณฑ์ลดลง 30 % ในผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 1.30 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 1.04 , 1.52 และ 1.14 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 1.42 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 1.58 และ 1.31 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับลดลง 30 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของผลิตภัณฑ์ลดลง 20 % ในผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่ามากกว่า 1 ในโรงงานเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร โรงงานที่ผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดกลาง โรงงานที่ผลิตของชำร่วยและเครื่องประดับ และโรงงานที่ผลิตของชำร่วยและเครื่อง

ระดับขนาดกลาง และเล็ก (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารโดยรวม เท่ากับ 1.02 และโรงงานขนาดกลาง มีค่าเท่ากับ 1.19 ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของข้าวสวยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 1.01 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 1.18 และ 1.03 ตามลำดับ) แสดงว่าถ้าระดับราคาของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับลดลง 20 % แล้ว โรงงานเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร โรงงานที่ผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดกลาง โรงงานที่ผลิตของข้าวสวยและเครื่องประดับ และโรงงานที่ผลิตของข้าวสวยและเครื่องประดับขนาดกลาง และเล็ก จะไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก ส่วนโรงงานที่ผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดใหญ่ และขนาดเล็กจะมีค่า DRC ที่คำนวณได้น้อยกว่า 1 คือ ค่า DRC เท่ากับ 0.82 และ 0.92 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ว่าระดับราคาจะลดลง 20 % ค่า DRC ที่คำนวณได้ยังคงต่ำกว่า 1 แสดงให้เห็นว่า โรงงานเซรามิกที่ผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออกอยู่

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของผลิตภัณฑ์ลดลง 10 % ในผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.84 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.67 , 0.97 และ 0.77 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของข้าวสวยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.89 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.98 และ 0.85 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับลดลง 10 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

และเมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของผลิตภัณฑ์ลดลง 5 % ในผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.77 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.62 , 0.89 และ 0.71 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของข้าวสวยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.82 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.86 และ 0.79 ตาม

ลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วย และเครื่องประดับเปลี่ยนแปลงลดลง 5 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น 5 % ในผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.66 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.53 , 0.77 และ 0.62 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.70 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.73 และ 0.68 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วย และเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 5 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น 10 % ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.62 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.49 , 0.72 และ 0.58 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.65 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.68 และ 0.63 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 10 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น 20 % ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณ

ได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.55 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.44 , 0.63 และ 0.52 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.57 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.59 และ 0.56 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 20 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

และเมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น 30 % ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.49 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.39 , 0.57 และ 0.47 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.51 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.53 และ 0.50 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 30 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

2. จากการศึกษาความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ การผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและของชำร่วยและเครื่องประดับ ภายใต้ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงระดับค่าจ้างแรงงานที่ใช้ในการผลิตลดลง 5 – 30 % และเพิ่มขึ้น 5 – 30 % (ตารางที่ 5.4)

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับค่าจ้างแรงงานลดลง 30 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.58 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.47 , 0.66 และ 0.56 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.60 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.65 และ 0.57

ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษ แสดงว่าถ้าระดับค่าจ้างแรงงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับลดลง 30 แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับค่าจ้างแรงงานลดลง 20 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.63 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.50 , 0.72 และ 0.60 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.65 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.70 และ 0.62 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับค่าจ้างแรงงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับลดลง 20 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับค่าจ้างแรงงานลดลง 10 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.67 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.54 , 0.77 และ 0.63 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.70 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.74 และ 0.67 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับค่าจ้างแรงงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับลดลง 10 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับค่าจ้างแรงงานลดลง 5 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณ

ได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.69 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.55 , 0.80 และ 0.65 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของข้าวสวยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.73 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.77 และ 0.70 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษ แสดงว่าถ้าระดับค่าจ้างแรงงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับเปลี่ยนแปลงลดลง 5 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น 5 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.74 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.59 , 0.85 และ 0.68 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของข้าวสวยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.78 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.81 และ 0.75 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับค่าจ้างแรงงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 5 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น 10 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.76 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.60 , 0.88 และ 0.70 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของข้าวสวยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.80 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.84 และ 0.78 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับค่าจ้างแรงงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 10 แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้

บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น 20 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.80 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.64 , 0.94 และ 0.73 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.86 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.88 และ 0.84 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับค่าจ้างแรงงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 20 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

และเมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น 30 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.85 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.67 , 0.99 และ 0.77 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.91 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.93 และ 0.89 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับค่าจ้างแรงงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 30 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

3. จากการศึกษาความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ การผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและของชำร่วยและเครื่องประดับ ภายใต้ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของพลังงานที่ใช้ในการผลิตลดลง 5 – 30 % และเพิ่มขึ้น 5 – 30 % (ตามตารางที่ 5.5)

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของพลังงานลดลง 30 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณ

ได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.66 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.52 , 0.77 และ 0.60 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของข้าวสวยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.71 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.73 และ 0.68 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของพลังงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับลดลง 30 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของพลังงานลดลง 20 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.68 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.54 , 0.79 และ 0.62 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของข้าวสวยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.72 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.75 และ 0.69 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของพลังงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับลดลง 20 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของพลังงานลดลง 10 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.70 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.55 , 0.81 และ 0.64 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของข้าวสวยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.74 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.77 และ 0.71 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของพลังงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บน

โต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับลดลง 10 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิต

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของพลังงานลดลง 5 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.71 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.56 , 0.82 และ 0.65 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.75 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.78 และ 0.72 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของพลังงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเปลี่ยนแปลงลดลง 5 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของพลังงานเพิ่มขึ้น 5 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.72 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.58 , 0.83 และ 0.67 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.76 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.80 และ 0.73 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของพลังงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 5 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของพลังงานเพิ่มขึ้น 10 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.73 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.59 , 0.84 และ 0.69 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ

0.77 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.81 และ 0.74 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของพลังงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 10 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของพลังงานเพิ่มขึ้น 20 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.75 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.60 , 0.86 และ 0.71 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.79 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.83 และ 0.76 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของพลังงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 20% แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

และเมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของพลังงานเพิ่มขึ้น 30 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.76 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.62 , 0.88 และ 0.73 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.81 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.85 และ 0.77 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของพลังงานในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 30%แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

4. จากการศึกษาความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ การผลิตเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและของชำร่วยและเครื่องประดับ ภายใต้ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ที่ใช้ในการผลิตลดลง 5 – 30 % และเพิ่มขึ้น 5 – 30 % (ตามตารางที่ 5.6)

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ลดลง 30 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.65 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.51 , 0.75 และ 0.61 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.67 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.69 และ 0.65 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับลดลง 30 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ลดลง 20 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.67 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.53 , 0.78 และ 0.63 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.70 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.72 และ 0.68 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับลดลง 20 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ ลดลง 10 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.69 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.55 , 0.80 และ 0.64 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.72 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.75 และ 0.70 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับลดลง 10 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ ลดลง 5 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.73 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.56 , 0.81 และ 0.65 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.74 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.77 และ 0.71 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเปลี่ยนแปลงลดลง 5 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ เพิ่มขึ้น 5 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.73 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.58 , 0.84 และ 0.67 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและ

เครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.77 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.81 และ 0.74 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 5 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้เพิ่มขึ้น 10 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.74 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.60 , 0.85 และ 0.69 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.79 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.83 และ 0.76 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 10 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้เพิ่มขึ้น 20 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.77 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.62 , 0.88 และ 0.71 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของชำร่วยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.70 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.87 และ 0.79 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของชำร่วยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 20% แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร

และของข้าวสวยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

และเมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศ ได้เพิ่มขึ้น 30 % ที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับ จะพบว่า ค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกผลิตภัณฑ์ (ค่า DRC ของเครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร เท่ากับ 0.80 และแยกตามขนาดโรงงานแบ่งเป็นโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.66 , 0.91 และ 0.73 ตามลำดับ ส่วนค่า DRC ของผลิตภัณฑ์ของข้าวสวยและเครื่องประดับโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.87 และแบ่งตามขนาดของโรงงานแบ่งเป็นขนาดกลางและขนาดเล็ก มีค่าเท่ากับ 0.92 และ 0.82 ตามลำดับ) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่า DRC ที่คำนวณได้มีค่าน้อยกว่า 1 ทุกประเภทผลิตภัณฑ์และทุกขนาดโรงงานที่ทำการศึกษา แสดงว่าถ้าระดับราคาของวัตถุดิบที่สามารถค้าระหว่างประเทศได้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร และของข้าวสวยและเครื่องประดับเพิ่มขึ้น 30 % แล้ว อุตสาหกรรมเซรามิกประเภทเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารและของข้าวสวยและเครื่องประดับ ยังมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการผลิตสินค้าทั้ง 2 ประเภทเพื่อการส่งออก

ตารางที่ 5.3 การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของผลสรุป (Sensitivity Analysis) เมื่อระดับราคาเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น และลดลง 5 - 30 %

ตัวแปรที่เปลี่ยนแปลง	ราคาลดลง 30%	ราคาลดลง 20%	ราคาลดลง 10%	ราคาลดลง 5%	ราคาเพิ่มขึ้น 5%	ราคาเพิ่มขึ้น 10%	ราคาเพิ่มขึ้น 20%	ราคาเพิ่มขึ้น 30%
ค่า DRC ที่คำนวณได้ของ เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร	1.30	1.02	0.84	0.77	0.66	0.62	0.55	0.49
ค่า DRC ที่คำนวณได้ของ โรงงานเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดใหญ่	1.04	0.82	0.67	0.62	0.53	0.49	0.44	0.39
ค่า DRC ที่คำนวณได้ของ โรงงานเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดกลาง	1.52	1.19	0.97	0.89	0.77	0.72	0.63	0.57
ค่า DRC ที่คำนวณได้ของ โรงงานเครื่องใช้บนโต๊ะอาหารขนาดเล็ก	1.14	0.92	0.77	0.71	0.62	0.58	0.52	0.47
ค่า DRC ที่คำนวณได้ของ ของใช้รายและเครื่องประดับ	1.42	1.01	0.89	0.82	0.70	0.65	0.57	0.51
ค่า DRC ที่คำนวณได้ของ โรงงานของใช้รายและเครื่องประดับขนาดกลาง	1.58	1.18	0.98	0.86	0.73	0.68	0.59	0.53
ค่า DRC ที่คำนวณได้ของ โรงงานของใช้รายและเครื่องประดับขนาดเล็ก	1.31	1.03	0.85	0.79	0.68	0.63	0.56	0.50

ตารางที่ 5.4 การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของผลสรุป (Sensitivity Analysis) เมื่อต้นทุนแรงงานเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น และลดลง 5 - 30 %

ตัวแปรที่เปลี่ยนแปลง	ต้นทุนแรงงาน ลดลง 30 %	ต้นทุนแรงงาน ลดลง 20 %	ต้นทุนแรงงาน ลดลง 10 %	ต้นทุนแรงงาน ลดลง 5 %	ต้นทุนแรงงาน เพิ่มขึ้น 5 %	ต้นทุนแรงงาน เพิ่มขึ้น 10 %	ต้นทุนแรงงาน เพิ่มขึ้น 20 %	ต้นทุนแรงงาน เพิ่มขึ้น 30 %
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร	0.58	0.63	0.67	0.69	0.74	0.76	0.80	0.85
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานเครื่องใช้บนโต๊ะ อาหารขนาดใหญ่	0.47	0.50	0.54	0.55	0.59	0.60	0.64	0.67
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานเครื่องใช้บนโต๊ะ อาหารขนาดกลาง	0.66	0.72	0.77	0.80	0.85	0.88	0.94	0.99
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานเครื่องใช้บนโต๊ะ อาหารขนาดเล็ก	0.56	0.60	0.63	0.65	0.68	0.70	0.73	0.77
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก ของทำร้ายและเครื่องประดับ	0.60	0.65	0.70	0.73	0.78	0.81	0.86	0.91
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานของทำร้ายและ เครื่องประดับขนาดกลาง	0.65	0.70	0.74	0.77	0.81	0.84	0.88	0.93
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานของทำร้ายและ เครื่องประดับขนาดเล็ก	0.57	0.62	0.67	0.70	0.75	0.78	0.84	0.89

ตารางที่ 5.5 การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของผลสรุป (Sensitivity Analysis) เมื่อต้นทุนพลังงานเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น และลดลง 5 - 30 %

ตัวแปรที่เปลี่ยนแปลง	ต้นทุนพลังงาน ลดลง 30 %	ต้นทุนพลังงาน ลดลง 20 %	ต้นทุนพลังงาน ลดลง 10 %	ต้นทุนพลังงาน ลดลง 5 %	ต้นทุนพลังงาน เพิ่มขึ้น 5 %	ต้นทุนพลังงาน เพิ่มขึ้น 10 %	ต้นทุนพลังงาน เพิ่มขึ้น 20 %	ต้นทุนพลังงาน เพิ่มขึ้น 30 %
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร	0.66	0.68	0.70	0.71	0.72	0.73	0.75	0.76
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานเครื่องใช้บนโต๊ะ อาหารขนาดใหญ่	0.52	0.54	0.55	0.56	0.58	0.59	0.60	0.62
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานเครื่องใช้บนโต๊ะ อาหารขนาดกลาง	0.77	0.79	0.81	0.82	0.83	0.84	0.86	0.88
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานเครื่องใช้บนโต๊ะ อาหารขนาดเล็ก	0.60	0.62	0.64	0.65	0.68	0.69	0.71	0.73
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก ของชำร่วยและเครื่องประดับ	0.71	0.72	0.74	0.75	0.76	0.77	0.79	0.81
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานของชำร่วยและ เครื่องประดับขนาดกลาง	0.73	0.75	0.77	0.78	0.80	0.81	0.83	0.85
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานของชำร่วยและ เครื่องประดับขนาดเล็ก	0.68	0.69	0.71	0.72	0.74	0.74	0.76	0.77

ตารางที่ 5.6 การวิเคราะห์ความอ่อนไหวของผลสรุป (Sensitivity Analysis) เมื่อต้นทุนวัตถุดิบเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น และลดลง 5 - 30 %

ตัวแปรที่เปลี่ยนแปลง	ต้นทุนวัตถุดิบ ลดลง 30 %	ต้นทุนวัตถุดิบ ลดลง 20 %	ต้นทุนวัตถุดิบ ลดลง 10 %	ต้นทุนวัตถุดิบ ลดลง 5 %	ต้นทุนวัตถุดิบ เพิ่มขึ้น 5 %	ต้นทุนวัตถุดิบ เพิ่มขึ้น 10 %	ต้นทุนวัตถุดิบ เพิ่มขึ้น 20 %	ต้นทุนวัตถุดิบ เพิ่มขึ้น 30 %
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร	0.65	0.67	0.69	0.70	0.73	0.74	0.77	0.80
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานเครื่องใช้บนโต๊ะ อาหารขนาดใหญ่	0.51	0.53	0.55	0.56	0.58	0.60	0.62	0.66
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานเครื่องใช้บนโต๊ะ อาหารขนาดกลาง	0.75	0.78	0.80	0.81	0.84	0.85	0.88	0.91
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานเครื่องใช้บนโต๊ะ อาหารขนาดเล็ก	0.61	0.63	0.65	0.66	0.68	0.69	0.71	0.73
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก ของชำร่วยและเครื่องประดับ	0.67	0.70	0.72	0.74	0.77	0.79	0.70	0.87
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานของชำร่วยและ เครื่องประดับขนาดกลาง	0.69	0.72	0.75	0.77	0.81	0.83	0.87	0.92
ค่า DRC ที่คำนวณได้จาก โรงงานของชำร่วยและ เครื่องประดับขนาดเล็ก	0.65	0.68	0.70	0.71	0.74	0.76	0.79	0.82